Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36942
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

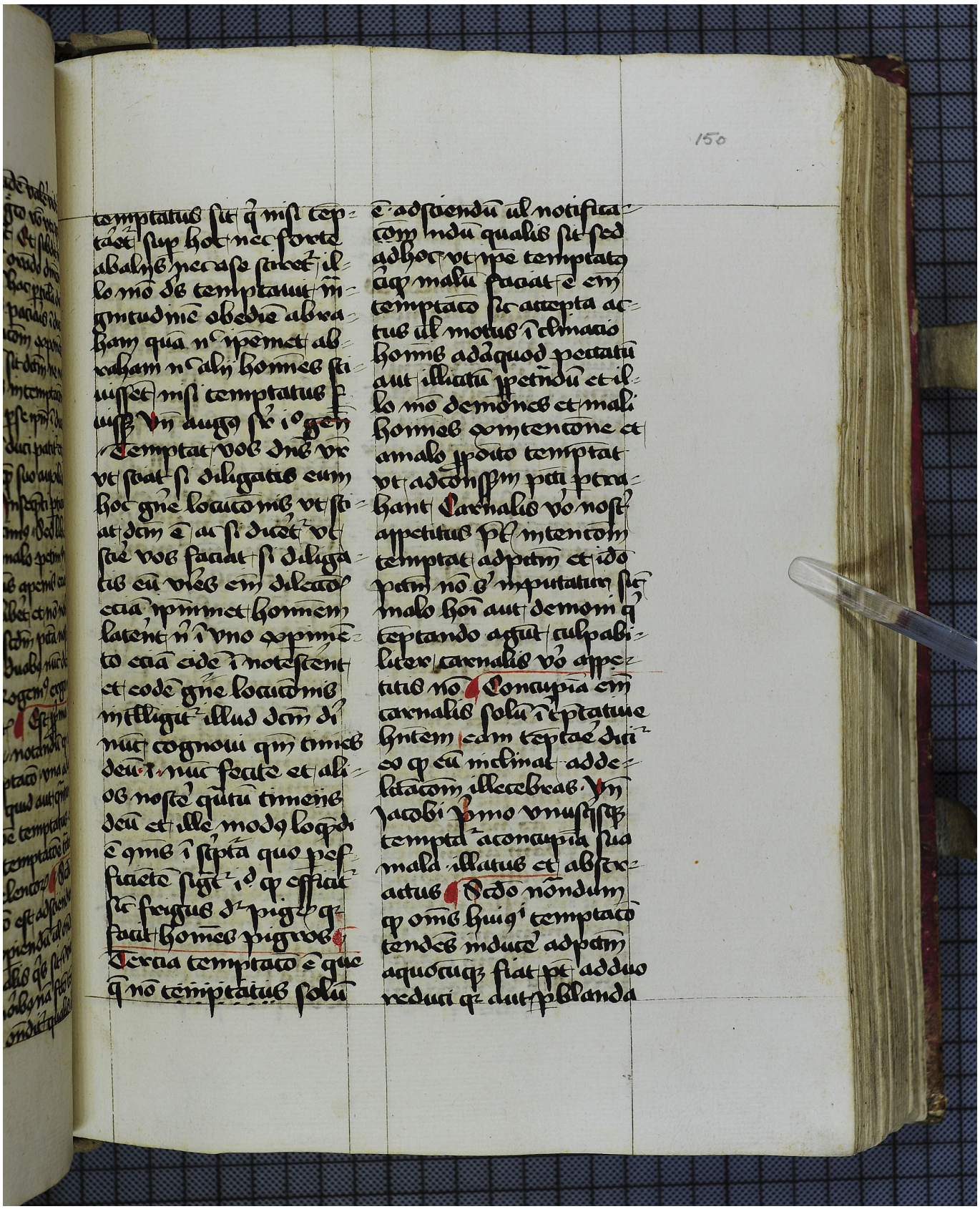

150

temptatus sit q̃ nisi tep-
tat sup hoc nec forte
abalijs nec ase sicet il
lo mo de temptauit in
gntudine obedie abra
ham qua n̄ ipsemet ab
raham n̄ alij homes si
uisset nisi temptatus
fuisset. Vn augo sr̄ i o gen
temptat vos dns vr
vt sciat si diligatis eum
hoc gne locutomis vt si
at dm e ac si dicet vt
scie vos faciat si diliga
tis eu vies em dilcdo
cta ipsimet homem
latent n̄ i vno oppme
to cta cde i notescent
et code gne locutomis
intelligit illud dm di
nuit cognoui qm times
deu i nuc forte et ali
os nosse qutu timens
deu et ille modo loq̃di
e qmis i sipta quo pes
sicete sigt i d q̃ effiat
sr̄ fregus d pig q̃
faut homes pigrus
Tercia temptatio e que
q̃ no temptatus solu
e ad sciendu ul notifica
tom indu qualis sit sed
ad hoc vt ipse temptato
cuq̃ malu faciat e em
temptatio sr̄ accepta ac
tus ul motus i clinatio
homis ad aliquod peccatu
aut illicitu ipetindu et il
lo mo demones et mali
homes oomtentione et
amalo ipdito temptat
vt adconsensum pcti pcu
hant Carnalis vo nosr
appetitus pt intentom
temptat ad pcm et ido
pcm no d imputatum sic
malo hoi aut demom q̃
teptando agit culpabi
liter carnalis vo appe
titus no Concupiscencia em
carnalis solu i ipsatiue
hntem edm teptae dici
o q̃ eu inclinat adde
lectacom illecebras. Vn
Jacobi primo vnusq̃sq̃
tempta aconcupiscencia sua
mala illatus et abstre
actus Sedo nondum
q̃ omis huiusmodi temptatio
tendes induce ad pcm
aquocuq̃ fiat pt adduo
reduci q̃ aut pblanda